

може да се прояви в пълнота и същина — каквато си е — в тукашния материален свят. Душата следователно, е една съвсем отделна, същност от телото, съвсем отделна духовна сила от материята, а не е „движение на последната“, която същност самостоятелно съществува, живее, мисли, действа — с една реч, която истинския, духовния човек, сътворен по образ и подобие Божие, и за туй тая душа — душата на човека, и само на човека, а не и на животните, които немат душа, а дихание на живот (битие гл. I ст. 30), е толкова ценна пред Бога.

Думите на Христа спасителя: „Каква полза за човека, ако придобие целия свят, а изгуби душата си? Или какво може да даде човек откуп за душата си?“, напълно потвърждават абсолютната ценност на човешката душа пред Бога. А Бог за туй именно я цени, защото тя е личност съзнателна, Негов образ и подобие, годна и предназначена да бъде наследница и съучастница на вечния блажен живот.

А когато тая душа изгубила първоначалната си чистота и се помрачила поради грехът, сторен от изкушение, от непослушание и егоизъм, а следователно се и самолишила от вечното блаженство, като се подвжргнала на вечно проклятие и мъчение, тогава предвечната любов на Бога Отца, неможейки да гледа как духът на злобата — Сатанинския дух — се гаври над човекът — венецът на Неговото творение — изпрати Син Господа нашего Исуса Христа, да пренесе Себе Си доброволна изкупителна жертва за спасението на всяка човешка душа, вярваща в Него, което и стана.

Всичко това ние знаем, твърдим, че е тжй именно, според Божието откровение, което, разбира се, приемаме с вяра, както с вяра приемаме и усвояваме и всичките си други познания, които немаме възможност и време непосредствено и експериментално ма проверим.

Всичко друго, каквото и да се каже по душата и нейната същност, е празна приказка, както е празна приказка и твърдението на г. Хитов, че „нейната (на материята) проява при среща на пречки и улеснения по вечния път на живота се нарича и е душа.“

Нека кажем нещо и за същността на любовта и за смисъла на живота, разбира се, пак въз основа на християнското миогледище.

Във човешката душа Бог вгнездил ценни залози, които именно я правят способна да се стреми и движи от съвършенство към съвършенство през всичкото време на нейното вечно съществуване, което е и смисъла на живота и нейната цел. „Бждете съвършени, както и Отец ваш Небесен е съвършен“ ни казва Христос. Това, обаче, съвършенство